

[Meleïn - melete]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f1006

SourceBoite_023-27-chem | Platon.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

b) ἐκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ Ph. 14 e 1 τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ... μέρη καὶ μέλη T. 77 a 1 τῶν τοῦ σώματος ... μελῶν καὶ μερῶν L. VII 795 e 4.

App. et ass. : (a) ὅδῃ ; (b) μέρος.

Ass. (a) : ἁρμονία, ρυθμός, σχῆμα (2^ο b et c, 3^ο), χρώμα (b).

μεμελημένως : v. μέλειν.

μέμφεσθαι « blâmer » τοῖς νόμοις ... μέμφη τι ὡς οὐ καλῶς ἔχουσιν ; Cr. 50 d 5 (cf. L. III 685 a 1) ἢ ... δίκη ἡμῖν οὐ μέμφεται R. VII 536 b 3 εἴ τις ... πᾶν θρέμμα ἀναρχον ... ἰδὼν οὕτω μέμφοιτο, τὸν ... ψόγον ἡγούμεθα ὕγιες ἂν ποτε ψέξαι καὶ ὀτιοῦν ; L. I 639 a 6 (cf. Pr. 346 c 8).

Adj. verbal : μεμπτός (Th. 187 c 2 L. IV 716 b 4*) ; opp. ἀμεμπτος (L. XII 945 d 3).

App. et ass. : ψέγειν.

Opp. : ἐπαίνειν.

μένειν « rester » 1^ο « être immobile » ; 2^ο « demeurer » ; 3^ο « tenir » (principe).

1^ο περιέχεται ... καὶ οὐκ ἐθέλει μένειν Euph. 11 b 8 (rec. c 4, 6, 9 d 1, 15 b 8 ; cf. 11 d 5 et 8) πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει (Héraclite) Cra. 402 a 9 οὐχὶ ἰόντα οὐδὲ φερόμενα ἀλλὰ μένοντα τὰ πράγματα Cra. 437 c 7 (cf. Phr. 261 d 9) τὰ μὲν ... κινεῖται, τὰ δὲ μένει L. X 893 c 1.

2^ο εἰ μεταπίπτει πάντα ... καὶ μὴδὲν μένει Cra. 440 a 7 ἦθος ... μεῖναν ἐπ' αὐτῇ (= φιλοσοφία b 1) R. VI 496 b 3 ἔμμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ ... ἦθι T. 42 e 6 (cf. L. X 888 c 2 Le. X 358 c 7) τὰ δύο ... πάθη περὶ θεοῦ μεῖναι L. X 888 c 3 (cf. c 4).

3^ο σκόπει εἰ ἔτι μένει Cr. 48 b 5 (cf. b 7, 9, 10) εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα G. 480 b 3 (cf. L. I 644 a 7).

App. : (1^ο) ἐστάναι ; (2^ο) ἐμμένειν, ἐπιμένειν (cf. J. Brunel, *L'Aspect...*, p. 23-24 et 255).

Ass. et opp. : (1^ο) ἵναι, κινεῖσθαι, περιμέναι, φέρεσθαι, χωρεῖν ; (2^ο) μεταπίπτειν 1^ο.

μένος, τό « force » ὅτε ζέσειεν τὸ τοῦ θυμοῦ μένος [A : γένος Y] T. 70 b 4* (périphrastique).

μερίζειν (à l'actif et au moyen) « diviser » ἐβλήσεις ... φάναι τὸ ἐν εἶδος ... μερίζεσθαι ; Pa. 131 c 10 εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς Pa. 131 c 12 κατακεκερμάτισται ... καὶ μεμέρισται Pa. 144 b 6 (cf. d 3 et 5 So. 245 a 1) μερισώμεθα εἰς δύο τὸ σύμπαν Po. 261 c 5 (cf. 292 c 1) ἀνὰ λόγον μερισθεῖσα T. 37 a 5 (cf. 56 d 7, 81 b 3).

Adj. verbal : μεριστός « divisible » μεριστὰ ... τὰ εἶδη Pa. 131 c 5 (cf. 144 d 5) τῆς ἀμερίστου ... οὐσίας καὶ τῆς αὐτῆς γιγνομένης μεριστῆς T. 35 a 3*.

App. : διαιρεῖν, κατατέμνειν, κερματίζειν.

App. et ass. : κατακερματίζειν.

μερισμός, ὁ « détail » εἰς μερισμὸν τὸν ἐσχάτον τέλος ἀπειργασμένοι L. X 903 b 9*.

μέρος, τό « partie » a) en général ; b) « particule » ; c) élément ou équivalent de γένος ou d'εἶδος.

a) τὴν ἀνδρείαν ... ἐσκοποῦμεν ὡς μέρος ἀρετῆς La. 198 a 2 (cf. a 5, 199 c 3 R. VI 484 d 7 Po. 306 a 8 L. I 633 a 8) τὸ μέρος ... μέρος ὅλου ἐστίν Pa. 137 c 6 (cf. c 5, 7, 9 d 3, 5, 6) τῶν ... ἐν μέρους εἶδει πεφυκότων T. 30 c 5 (= μόρια c 8) τὰ ... τοῦ θνητοῦ ζώου μέρη καὶ μέλη T. 77 a 1 (cf. Ph. 14 e 1 L. VII 795 e 4) τῷ αὐτῷ μέρει ... ὑπερέχον Ep. 991 a 7.

b) μέχριπερ αὐτῆς πη συντυχόντα τὰ μέρη ... γῇ γένοιτο T. 56 d 4 (cf. e 2, 65 d 2).

c) τὸ τῆς παρανοίας ὡς ἐν ... εἶδος ἡγνησμένῳ τῷ λόγῳ, ὁ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος Phr. 266 a 4 τῶν τῆς παιδείας μετεχόντων ἐστὶ τις μερῶν (secl. Heusde Diès, addub. Burnet Taylor [1961], tuetur Robin) εἰς So. 235 a 7 μὴ ... μόριον ἐν ... ἀφαιρῶμεν ... ἀλλὰ τὸ μέρος ἅμα εἶδος ἔχεται Po. 262 b 1 (cf. 260 b 4, 264 d 6, 267 a 8 b 5 c 1, 282 a 8, 283 d 4) γένος ἅμα καὶ μέρος ... τῶν σχισθέντων Po 262 e 7 εἶδος τε καὶ μέρος ἕτερον ἀλλήλων Po. 263 b 6 (cf. 8-9) δίχα διαιρεθείσης τὸ μόριον θάτερον ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει ... ἐπιτετάχθαι Po. 265 c 7 τέμνοντες μέρη μερῶν ἕκαστον διηροῦμεθα Po. 279 b 9 κατὰ μεγάλα μέρη Ph. 30 b 6 (cf. L. I 634 c 1) ἕκαστον τῶν μερῶν L. X 904 b 4 (cf. 903 b 6).

App. et ass. : (a) μέρος (b) ; (c) γένος, εἶδος.

Ass. et opp. (a) : ὅλον.

Ass. et syn. : μόριον.

μεσεύειν « tenir le milieu » μέσον ἂν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας, ἥς ἀεὶ δεῖ μεσεύειν τὴν πολιτείαν L. VI 756 e 9*.

Ass. et syn. : μέσον ἔχειν.

Syn. : μεσοῦν.

μέσος a) (adj.) « intermédiaire, moyen » ; b) (subst.) « (juste) milieu ».

a) μέσον τι ... τεμῖν Pr. 338 a 7 τὸν μέσον ἀεὶ τῶν τοιούτων βίον αἰρεῖσθαι καὶ φεύγειν τὰ υπερβάλλοντα R. X 619 a 6 ὁ μέσος βίος Ph. 43 e 8 (cf. L. VII 793 a 4) τὴν μέσῃ (ταφῇ) L. IV 719 d 5 μέσα τε καὶ μεταξὺ τῶν τοιούτων L. X 893 e 4 κυνῶν χειρὸς καὶ ἀνθρώπων μέσων L. X 907 a 7 τὰ μέσα τῶν ζώων Ep. 985 b 3 μέσος ... χειμῶνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως Ep. 987 d 4.

b) συμβῆναι εἰς τὸ μέσον Pr. 338 a 1 τὰ μέσα ἀποδέχεται Pr. 346 d 3 σοφίας τε ... καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν B. 203 e 6 τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει Pa. 145 b 2 (cf. 137 e 3 et 4 Po. 284 e 7 T. 37 a 1) τὰ ... μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει Ph. 17 a 3 τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες Criti. 112 c 3 ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ... ἔχων L. IV 716 a 1 (cf. Pa. 137 d 6) ἐν τῷ μέσῳ ... ταύτης τῆς ἔξεως L. V 728 e 2 (cf. VI 756 e 8, ἀ μεσεύειν ; R. VIII 547 c 6) αὐτὸ ἀσπάζεσθαι

